

straks at modsige. Vedrørende Fiskeordningen skal jeg indskrænke mig til at fastslaa, at der selvfølgelig ikke ved Fiskeordningen er ydet nogen Betaling til svenske Fiskere. Derimod er det meget muligt, at svenske Fisk, som er blevet her i Landet, har kunnet faa nogen Godtgørelse; men det er jo for den danske Befolknings Skyld. Det var jo, for at den skulde faa Fisk, at man traf denne Ordning; og svenske Fisk og danske Fisk er jo ikke saadan til at skelne fra hinanden. Det Kvantum Fisk, som er blevet her i Landet, er det, der er ydet Godtgørelse for; men ingen svensk Fisker har faaet en Øre mere ved denne Foranstaltning, end han vilde kunne have faaet uden Foranstaltningens Tilstedeværelse. — Med Hensyn til Majspriserne vil jeg gerne sige, at det ærede Medlems Udtalelser om, at Reguleringen af Majspriserne virkede saaledes, at man derigennem gjorde det muligt at sælge Flæsk billigere i Udlandet, forekommer mig at hvile paa et ganske forbavsende Fejlsyn (*Stemmer: Hør!*). Jeg tror ikke, at den udenlandske Pris, den Pris, vi opnaar i Udlandet, bestemmes af andre Faktorer end dem, som er til Stede i Udlandet, særlig af de Mængder af Flæsk, som forefindes paa dette eller hint Omraade, enten de nu kommer herfra eller andetsteds fra, og den bestemmes aldeles ikke af, hvad det koster os her i Landet at producere Flæsket. Naar man har ment det rigtigt at yde et Tilskud til Nedsættelsen af Maksimalprisen, er det, fordi Produktionen af Flæsk gennem de 3 forskellige Priser, der opnaas paa Flæsk, nemlig paa 2 udenlandske Markeder og paa det danske Hjemmemarked, som jo er en stor Forbruger af Flæsk, tilsammen giver en saadan Pris, at den Majspris, som for Øjeblikket vilde være til Stede her i Landet, uden regulerende Foranstaltninger vilde gøre Produktionen mindre lønnende. Den danske Flæskepris er jo adskillig lavere end de udenlandske Priser, og Størrelsen af det Kvantum, der afsættes herhjemme, medfører selvfølgelig, at Gennemsnitsprisen bliver saa meget lavere; men det er denne Gennemsnitspris, der sammen med Produktionsomkostningerne maa være det bestemmende for, hvorledes man stiller sig til Spørgsmaalet om denne Produktion. Hvad der sker, er nu det ganske simple, at Skibsfarten, som for Øjeblikket faar 12 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Td Majs i Fragt — 25 Kr. pr. quarter —, samtidig gennem de 11 Mill. Kr., som den yder, sætter Staten i Stand til at give

Majsaftagerne en Fragtnedsættelse af akkurat den samme Art som den, der ydes direkte i Fragtnedsættelse ved Transporten af Kul. I det ene Tilfælde er det en Naturalydelse, i det andet Tilfælde sker det ved en Pengeydelse, men det er en Fragtgodtgørelse for hver Tønde Majs, der kommer ind i Landet, og som sælges, der ydes gennem dette Tilskud. Det kan altsaa ikke siges en Gang at være noget Tilskud til nogen Landbrugsproduktion i den Forstand, at det er en Støtte; det er, hvad der har været tilstræbt, en Godtgørelse for en alt for høj Fragt. Det er en Tilbagebetaling af for meget erlagt Fragt, der sker gennem Majstilskuddet. Jeg vil overfor det ærede Medlems Udtalelser yderligere pointere, at det er ganske udelukket, at man fra den danske Stats Side kunde foretage noget Skridt, som tilsigtede at give noget fremmed Marked en billigere Pris, og da navnlig ikke noget enkelt Fremmedmarked paa et andet Fremmedmarkeds Bekostning. Alene af den Omstændighed, at denne Foranstaltning er billiget af Udenrigsministeren, maatte det ærede Medlem jo ogsaa kunne se, at denne Foranstaltning ikke kan have et saadant Formaal, som han her angav.

Hauge: De Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) fremsatte, navnlig om det Tilskud, som Staten yder til Majsprisens Nedsættelse, forbavsende mig. Det undrer mig, at netop det ærede Medlem vilde gøre sig til Talsmand for en Betragtning, der gaar ud paa, at Staten skulde ophøre med at yde det flæskeproducerende Landbrug et Tilskud, som det nu sker gennem Majsprisernes Nedsættelse; og han kan jo da heller ikke ivre imod et saadant Tilskud, med mindre han har den Opfattelse, at Flæskeproduktionen i Øjeblikket er saalønnende, at de Priser, der opnaas baade i Indlandet og i Udlandet, er af en saadan Beskaffenhed, at det er aldeles upaakrævet at yde noget som helst Tilskud til Majsprisens Nedsættelse, thi ellers er der ingen Mening i de Udtalelser, det ærede Medlem har fremført. Spørgsmaalet bliver da, om det ærede Medlem har Ret i den Betragtning, at de Priser, der opnaas dels i Udlandet og dels i Indlandet, i Gennemsnit er af den Beskaffenhed, at der aldeles ingen Grund er til at yde Flæskeproducenterne det Tilskud, her er Tale om. Som Forholdene har været, og navnlig som de er i Øjeblik-